

ЈУЖНОСЛОВЕНСКИ ФИЛОЛОГ

књ. LXXVI, св. 1

ISSN 0350-185X
UDC 808

SERBIAN ACADEMY OF SCIENCES AND ARTS
AND
SASA SERBIAN LANGUAGE INSTITUTE

SOUTH SLAVIC PHILOLOGIST

Vol. LXXVI, No. 1

Editorial Board:

*Dr Rajna Dragičević, Dr Victor Friedman, Dr Najda Ivanova,
Dr Vladan Jovanović, Dr Aleksandar Loma, Dr Alina Maslova,
Dr Sofija Miloradović, Dr Miroslav Nikolić, Dr Slobodan Pavlović,
Dr Predrag Piper, Dr Slobodan Remetić, Dr Jelica Stojanović,
Dr Sreto Tanasić, Dr Zuzanna Topolińska, Dr Anatoly Turilov,
Dr Jasna Vlajić-Popović*

Editor-in-Chief
Rajna Dragičević

BELGRADE
2020

ISSN 0350–185X
UDK 808

СРПСКА АКАДЕМИЈА НАУКА И УМЕТНОСТИ
И
ИНСТИТУТ ЗА СРПСКИ ЈЕЗИК САНУ

ЈУЖНОСЛОВЕНСКИ ФИЛОЛОГ

књ. LXXVI, св. 1

Уређивачки одбор:

*др Јасна Влајић-Појковић, др Рајна Драгићевић, др Најда Иванова,
др Владан Јовановић, др Александар Лома, др Алина Маслова,
др Софија Милорадовић, др Мирослав Николић, др Слободан Павловић,
др Предраг Пијер, др Слободан Реметић, др Јелица Сијојановић,
др Срејто Танасић, др Зузана Тојолињска, др Анајолиј Турилов,
др Викџор Фридман*

Главни уредник
Рајна Драгићевић

БЕОГРАД
2020

Први број *Јужнословенског филолога* изашао је 1913. године, у Београду. Часопис су покренули Љубомир Стојановић и Александар Белић, чланови Српске краљевске академије. Први уредник *Јужнословенског филолога* био је Александар Белић. Од броја XVIII часопис издају Српска академија наука и уметности и Институт за српски језик САНУ.

СР - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

808

ЈУЖНОСЛОВЕНСКИ филолог= South Slavic
Philologist / главни уредник Рајна Драгићевић. - Књ. 1,
св. 1/2 (1913) ; књ. 2, св. 1/2 (1921)-књ. 11 (1931) ; књ. 12
(1933)-књ. 17 (1938/1939) ; књ. 18, св. 1/4 (1949/1950)-
. - Београд : Српска академија наука и уметности :
Институт за српски језик САНУ, 1913; 1921-1931; 1933-
1938/39; 1949/50- (Београд : Чигоја штампа). - 24 cm

Полугодишње. - Друго издање на другом медијуму:
Јужнословенски филолог (Online) = ISSN 2406-0763
ISSN 0350-185X = Јужнословенски филолог

Секретар Уређивачког одбора
др Владан Јовановић

Рецензенти:

др Јасна Влајић-Поповић, др Даринка Гортан-Премк, др Јасмина Грковић-Мејдор,
др Рајна Драгићевић, др Душка Кликовац, др Милош Ковачевић, др Александар Лома,
др Софија Милорадовић, др Слободан Павловић, др Катарина Расулић,
др Слободан Реметић, др Божо Торић

Израду и штампање финансирало је
Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије

Прихваћено на седници Одељења језика и књижевности САНУ 23. 6. 2020. г.

Издају:

Српска академија наука и уметности, Кнез Михаилова 35, Београд
Институт за српски језик САНУ, Кнез Михаилова 36, Београд

Коректура
Дивна Продановић

Припрема за штампу
Давор Палчић (*palcic@eunet.rs*)

Штампа
Чигоја штампа,
Студентски трг 13, Београд

Решењем Министарства за науку, технологију и развој Републике Србије, број 413-00-724/2002-01
од 17. 7. 2002. године, ова публикација је ослобођена пореза на промет.

САДРЖАЈ

Студије и расправе

Маргарита И. Чернышева: Итоги 45-летнего издания <i>Словаря русского языка XI–XVII вв.</i>	9
Маргарита И. Чернышова: Резултати четрдесетпетогодишњег издавања <i>Речника руског језика од XI до XVII века</i>	39
Margarita I. Chernysheva: <i>Dictionary of the Russian Language XI–XVII Centuries:</i> Results of the Forty-Five-Year Edition	40
Марта Ж. Бјелетић: К вопросу о происхождении праслав. <i>*kovylъ / *kovylъ ‘Stipa pennata’</i>	41
Марта Ж. Бјелетић: Прилог проучавању порекла псл. <i>*kovylъ / *kovylъ</i> <i>‘Stipa pennata’</i>	54
Marta Ž. Bjeletić: A Contribution to the Study of the PSI <i>*kovylъ / *kovylъ</i> <i>‘Stipa pennata’</i>	55
Александр М. Милановић: Изведенице са суфиксом <i>-ānka</i> као огледало културног развоја	57
Александр М. Миланович: Производные слова со суффиксом <i>-ānka</i> как зеркало культурного развития	75
Aleksandar M. Milanović: Derivatives with the <i>-ānka</i> Suffix as a Mirror of Cultural Development	76
Татјана Г. Трајковић, Милица М. Михајловић: Говор Врања кроз призму диглосивности	77
Татјана Г. Трајкович, Милица М. Михайлович: Говор города Вранье через призму диглосии	103
Tatjana G. Trajković, Milica M. Mihajlović: Vranje Speech through the Prism of Diglossia	104
Рајна М. Драгићевић: О неологизмима у српском језику из угла балансирања корпуса за израду вишетомног речника савременог српског језика Матице српске	107
Рајна М. Драгичевич: О неологизмах в сербском языке с точки зрения подготовки корпуса для многотомного словаря современного сербского языка Матицы сербской	120
Rajna M. Dragičević: On the Neologisms in Serbian from the Viewpoint of Corpus Preparation for the Compilation of the Matica Srpska Multivolume Dictionary of Contemporary Serbian	121
Ксенија Д. Богетић: Вредносна димензија метафора у дискурсу: о могућностима споја теорије појмовних метафора и теорије вредновања	123

- Ксения Д. Богетич: Оценочное измерение метафоры в дискурсе:
о возможностях объединения концептуальной теории метафоры
и теории оценки 141
- Ksenija D. Bogetić: The Evaluative Dimension of Metaphor in Discourse:
on the Possibilities of Bringing Together Conceptual Metaphor Theory
and Appraisal Theory 142

Некролог

- Први старословениста Института за српски језик САНУ:
Димитрије Е. Стефановић (Будимпешта, 20. август
1936 – 15. новембар 2019) (В и к т о р Д. С а в и ћ) 143

Хроника

- Научни скуп *Историјска лексикографија српског језика*. Српска
академија наука и уметности – Магица српска. Нови Сад,
6–7. децембар 2019 (Слободан Ј. Павловић) 149

Прикази и критика

- Марјан Марковић, Зузана Тополињска. *Македонски ~ њолски:
семантичка деривација на одбрани њрасловенски корени*.
Скопје: Македонска академија на науките и уметностите,
2019, 177 стр. (Н е н а д Б. И в а н о в и ћ) 159

- Зоран Симић. *Синтакса њадежа у говору романијског њлајња:
метифоризација њросњора*. Библиотека Јужнословенског
филолога, Нова серија, књ. 25, Рајна Драгићевић (ур.).
Београд: Институт за српски језик САНУ, 2018, 373 стр.
(С р е т о З. Т а н а с и ћ) 166

- Језик као зањис кулњуре у ењнолошкој и лингвистичкој анализи
на релацији Србија – Македонија / Јазикњ како зањис на
кулњурања во ењнолошкања и лингвистичка анализа на
релација Србија – Македонија*. Том 1. Предраг Пипер и Марјан
Марковић (ур.). Београд – Скопје: Српска академија наука
и уметности, Одељење језика и књижевности – Македонска
академија на науките и уметностите, Истражувачки центар
за ареална лингвистика „Божидар Видоески“, 2018, 204 стр.
+ фотографије и карти
(С н е ж а н а П е т р о в а - Ц а м б а з о в а) 174

- Татјана Трајковић. *Говор Прешева*. *Српски дијалекњолошки
зборник LXIII* (2016): стр. 277–578.
(Б р а н к и ц а Ђ. М а р к о в и ћ) 179

Дејан Милорадов, Ивана Ћелић, Катарина Сунајко, Растко Ајтић,
Имре Кризманић. *Байрахолошко-херџејолошки речник
српскога језика. Имена водоземаца и гмизаваца*. Нови Сад:
Матица српска, 2019, 184 стр. (Р а ј н а М. Д р а г и ћ е в и ћ) . 185

Deutsche Beiträge zum 16. Internationalen Slavistenkongress,
Belgrad 2018. Herausgegeben von Sebastian Kempgen,
Monika Wingender und Ludger Udolph (= Die Welt der Slaven.
Sammelbände. Sborniki 63). Wiesbaden: Harrassowitz, 2018,
539 pp. (М и о д р а г М. В у к ч е в и ћ) 191

Јелка Матијашевић. *Дериваџолошко-лексиколошка исџираживања
руског и српског језика*. Зборник радова. Вера Васић и Марија
Стефановић (ур.). Нови Сад: Филозофски факултет, 2019,
718 стр. (Ј а с м и н а Н. Д р а ж и ћ) 206

Миливој Алановић. *О дојунама и дојуњавању у српском језику*.
Нови Сад: Филозофски факултет, 2019, 268 стр.
(М а р и н а М. Н и к о л и ћ) 223

Библиографија

Библиографија за 2018. годину расправа и дела из индоевропске
филологије и опште лингвистике која су објављена у Србији,
Црној Гори и Републици Српској (А н а В. Г о л у б о в и ћ) . . . 227

Регистри

Регистар кључних речи LXXVI књиге
Јужнословенског филолога, св. 1 357

Регистар имена LXXVI књиге
Јужнословенског филолога, св. 1 359

Напомена 397

Марјан Марковиќ, Зузана Тополињска. *Македонски ~ њолски: семантичка деривација на одбрани њрасловенски корени*. Скопље: Македонска академија на науките и уметностите, 2019, 177 стр.

Књига М. Марковића и З. Тополињске под насловом *Македонски ~ њолски: семантичка деривација одабраних њрасловенских корена* представља десету књигу у серији „македонски – њолски језик“, изворно посвећену граматичкој конфронтацији ових језика. Тема ове, десете књиге из серије је семантичка деривација као дијахрони процес формирања деривационих гнезда у лексичком систему македонског и њолског језика, анализирана у смеру од заједничког прасловенског корена према савременом стању.

У књизи се етимолошки идентификују одабрани прасловенски корени (са аломорфним варијантама) који су носиоци деривационог потенцијала (нпр. **sta-/*sto-*), затим се, на основу савремених македонских и њолских речника, утврђује база (глаголских, именичких и придевских) деривата ових корена у датим језицима (нпр. **sto-* → *сѡиои*, *ѡрисѡиои*, *ѡрисѡиоен...*; **sta-* → *восѡиане*, *засѡиане*, *сѡиан...*), а затим се анализирају правци којима се полазно значење заједничког прасловенског корена развија у опште значење лексема из деривационог гнезда са тим кореном у основи. Тако нпр. из ове књиге сазнајемо да деривационо гнездо корена **sta-/*sto-*, који носи полазно значење „остајање у вертикалном положају“, у савременом македонском језику садржи деривате са општим значењем „мировања“ (*засѡиане/засѡианува*, *осѡиане/осѡианува* и др.); затим деривате са значењем „места“ (*сѡиан*, *сѡианица* и др.); и „статуса“ (*досѡиојан*, *ѡрисѡиојан*, *ѡсѡиојан* и др.). У последњем и најважнијем сегменту овако конципиране анализе, који аутори именују појмом *семантичка деривација*, показује се начин на који се у деривационом гнезду проширује значење одабраних прасловенских корена, односно начин на који се формирају нова значења деривата у гнезду. Из овог разлога, књига М. Марковића и З. Тополињске не представља само конфронтативно-дијахронијску студију о творби речи у македон-

ском и пољском језику, већ и историјски приказ механизма настанка и организације лексичких фондова ових језика на творбеном, семантичком и концептуалном плану.

Књига *Семантичка деривација одабраних прасловенских корена* М. Марковића и З. Тополињске у савремену дериватологију словенских језика уводи аутономну теоријску основу, као и развијени метод анализе творбених гнезда лексике. Имајући то у виду, овај приказ ћемо дати кроз две целине. У првој целини приказа рећи ћемо нешто више о теоријском приступу аутора појму семантичке деривације, а у другој целини нешто о томе како је конципирана сама анализа грађе из македонског и пољског језика, и какве закључке она доноси.

Прислију аутора појму семантичке деривације. Семантичка деривација као теоријски појам и предмет анализе обрађена је у уводном делу књиге, кроз програмске текстове З. Тополињске и М. Марковића. Део З. Тополињске посвећен је образложењу семантичке деривације као појаве у лингвистичком контексту (стр. 11–16). У делу М. Марковића изложене су теоријске основе семантичке деривације (и) као сложеног појма који обухвата комплементарну појаву *семантичке мотивације* (стр. 17–31). У овом делу књиге расправља се и о методама творбене реконструкције прасловенских корена на основу материјала из македонског и пољског језика.

У поглављу под насловом „Нови правци истраживања у домену творбе речи“, З. Тополињска посматра семантичку деривацију као мотивацију за формалну деривацију, извођење нових речи у вокабулару говорника једног језика.¹ У овој књизи ауторка полази од констатације да вокабулар највећим делом сачињавају речи које назива „предикатима“. „Предикати“ су генерички (класификаторни) појмови који су резултат говорникове концептуализације света. У таквом схватању лексичког система, „предикати“ су све речи изузев личних имена и јединица које поседују значење али не и референцију (нпр. заменица или, према класификацији Р. Јакобсона, „shifters“). По ауторкиним речима, прихватање ове констатације значи да је деривација, као главни механизам богаћења словенских језика новим речима, исто што и процес генерисања нових „предиката“, речи које изражавају говорникове представе о свету. Даље, организација „предиката“ према творбеним гнездима значи да они имају

¹ Становиште према коме је семантичка деривација покретач и део формалне деривације З. Тополињска је формулисала у времену које претходи изласку ове студије: „Процес семантичке деривације разумем као трансфер значења једне лексеме на другу, што се на површини испољава као формална деривација, тј. као рађање нове лексеме која представља дериват лексеме-даваоца. Значи, формално гледано, процес се одвија у оквиру деривационог гнезда, а његова је функција ширење одређених семантичких компонен-ти у датом гнезду“ (Тополињска 2018, у: Драгићевећ 2018, 174; исп. и Тополињска 2017).

заједничку деривациону и семантичку базу: истраживањем семантичке деривације од прасловенског корена ка савременом стању долази се до сазнања о томе како, под утицајем потребе за укључивањем нових генеричких појмова у вокабулар, настаје и како се формира деривациони систем једног језика.

У поглављу под насловом „Око процеса семантичке деривације и семантичке мотивације“ М. Марковић утврђује теоријске основе лингвистичке анализе семантичке деривације у историјском развоју македонског и пољског језика. Историјски посматрано, семантичка деривација се може пратити почев од прасловенског глаголског корена, који у познијој прасловенској фази развија аломорфне варијанте као одговор на потребу за диференцијацијом глаголског значења по виду (појава префикса и суфикса као видских модификатора глагола јавља се касније, у општесловенској фази). Даље попуњавање лексичког фонда одвија се по законима језичке еволуције појединачних језика, који подразумевају природне, културне, цивилизацијске и друге утицаје као мотивационе факторе у процесу стварања нових речи, у смеру од прасловенских глаголских корена према њиховим дериватима. Скуп поменутих мотивационих фактора у стварању нових речи аутор назива заједничким именом *семантичка мотивација*. По овом аутору, семантичка деривација се може одредити као системско ширење семантичких компонената из заједничког корена у лексикону једног језика, изражено кроз механизме грађења речи² и изведено по законима семантичке мотивације.

Део поглавља М. Марковића посвећен је представљању семантичке деривације као резултата семантичке мотивације на оси корен → деривати. Ово представљање одвија се у две развојне линије. Једна линија мотивације прати градуелни развој значења у смеру: човек (и простор) → животињски и биљни свет → цивилизацијски појмови. Тако се нпр. корен **ved-/*vod-* налази у основи деривата: *водач* (човек и простор); *води-ло* (животињски и биљни свет); *вожд*, *водник* (цивилизацијски појмови). Друга линија семантичке мотивације прати пренос семантичких компонената деривата у смеру: реални свет → ментални свет (нпр. *њоводац* (реално) → *њовод* (апстрактно)). Поменуте развојне линије, по речима аутора, показују главне правце системског преноса информација у семантичком континууму лексикона македонског и пољског језика.

Анализа семантичке деривације у македонском и њолском језику. У овој књизи, анализи су подвргнуте три групе деривата. То су: деривати изведени од корена са значењем основне човекове позиције (стајање,

² У овој књизи се као деривати од одабраних прасловенских корена анализирају, у највећој мери, глаголи, затим именице, и у мањој мери придеви. Преглед македонских деривата који се наводе код сваког корена дат је у засебном делу књиге (стр. 159–171).

седење, лежање): **sta-/*sto-*, **sěd-/*sed-/*sad-* и **leg-/*log-*, затим деривати изведени од корена са значењем савладавања простора (вођство, слеђење, ступање, падање): **ved-/*vod-*, **slěd-*, **step-/*stop-* и **pad-*, и деривати изведени од корена са значењем активности које се врше руком, рукама (поседовање, брање, даровање, држање, стављање, ударање): *(*j*)*ę-/(j)ьm-*, **bьr-/*ber-*, **da-/*da-r-*, **dьrž-*, **met-* (**mot-/*mōt-*) и **тъk-* (стр. 33–157).

У наставку овог приказа, на основу прегледа одабраних корена представимо структуру њихове анализе, а рећи ћемо нешто и о општим закључцима до којих се дошло приликом представљања резултата семантичке деривације у македонском и пољском језику.

Методолошки, анализа која је спроведена у овој студији састоји се из више сегмената. Иако аутори теже ка унификованом представљању семантичке деривације у књизи, њихов приступ различитим сегментима анализе понекад указује на разлике у оријентацији њихових погледа на ову појаву. Такво стање не умањује аналитичку вредност студије у целини, него упућује на закључак да се семантичка деривација, како је дефинишу аутори, може анализирати у разним лингвистичким доменима: етимологије, дијахронијске творбе, историјске семантике.

У првом сегменту анализе утврђује се значење прасловенског глаголског корена (коренске морфеме). У анализи З. Тополињске, то је семантичка компонента која је активна при деривацији лексике из заједничког корена. Ова компонента може имати форму семантичке опозиције (нпр. „моменталност – трајање“ код коренске морфеме **sta-/*sto-*), или својства, особине (нпр. „заузимање позиције“ код коренске морфеме **sěd-/*sed-/*sad-*). У анализи М. Марковића, значење корена се успоставља етимолошком реконструкцијом (нпр. значење прасловенског корена **ved-/*vod-* (у мак. *производиџи, производ*) изводи се из значења праиндоевропског корена **yedh-* (П. Скок), и пореди са значењем корена **deuk-* (мак. *продуковаџи, продукџи*). У другом сегменту анализе, на основу савремених описних речника и других извора даје се преглед важнијих македонских и пољских деривата према аломорфним варијантама прасловенских коренских морфема. Такав преглед лексике указује на неке особености у дистрибуцији грађе из македонског језика у односу на грађу из пољског језика. Наиме, македонски глаголи, у опозицији према пољским, не темеље разлику у виду на превоју вокала, већ на засебном суфиксу **-(y)в-а** (нпр. пољ. *dowieść : dowodzić : doprowadzać* – мак. *донесе – донесува*).³ То даље значи да се у македонском језику глаголске видске варијанте не дистрибуирају равномерно према основама, већ се углав-

³ С овим у вези, напомињемо да се као основни облик глагола у књизи наводи облик З. л. јд. презента.

ном наслојавају на једну коренску морфему. Карактеристичан је пример корена **vod-*, од кога се у македонском изводи само основни гл. облик *води* са дериватима *водник*, *водсџво*, *водич* и др., док се од основе **ved-* изводе префиксирани глаголски видски парови: *заведе/заведува*, *наведе/наведува*, *џпроизведе/џпроизведува* и др. (стр. 94–95). У трећем сегменту анализе, на основу увида у целокупну грађу, издвајају се осе семантичке деривације прасловенских основа у лексичким системима македонског и пољског језика. Ове деривационе осе заслужне су за настанак микрогрупа лексике у оквиру једног творбеног гнезда. Тако се нпр. за основу **sěd-/ *sed-/ *sad-* утврђују следеће осе: деривација у односу на седећи положај човека (мак. *седи*, *седџиџџе*, *седџиџиџа*, пољ. *siedzenie*), затим деривација у односу на место, позицију (мак. *село*, *селани*, пољ. *siolo*), деривација у односу на обраду земље и надгледање биљних култура (мак. *саџа*, пољ. *osad*), деривација у односу на ментални свет (мак. *досада*, пољ. *zasada*, *przesada*) и др. Коначно, у четвртном сегменту анализе износи се закључак који представља општију, појмовну елаборацију прегледа изведеног у трећем сегменту. Тако се нпр. за корен **sěd-/ *sed-/ *sad-* у закључку анализе констатује да његова семантичка деривација подразумева померање из појмовног домена положаја у домен простора, одн. места (стр. 76).

Преглед резултата процеса семантичке деривације у македонском и пољском, који су у овој студији дати понаособ за тринаест прасловенских корена организованих у три семантичке групе, сугерише закључак да измене у значењу које прате формирање деривационих гнезда поседују извесну регуларност. Та регуларност семантичких измена се ослања на способност говорника да на сродан начин концептуализују полазни семантички садржај корена, као и да ту концептуализацију искажу кроз значење деривата.

Код групе деривата са значењем човекове позиције, семантичка деривација се креће у смеру од концепта „мировања“ према концептима „заузимања положаја“ (мак. *џолог*), „стицања статуса“ (мак. *досџоинсџво*), „освајања менталног простора“ (мак. *досада*) и др. Даље, код групе деривата са значењем савладавања простора, семантичка деривација иде путем од концепта „активности“ ка концептима „умереног дејства“ (мак. *изведе*), „освајања менталног простора“ (мак. *следи*), „постављања организационе структуре“ (мак. *џрисџџџи*) и др. Коначно, код групе деривата са значењем активности које се врше рукама, семантичка деривација се одвија у смеру од концепта „акције“ ка концептима „посесије“ (мак. *дрџи*, *има*), „савладавања простора, раздаљине“ (мак. *домеџи*), „контакта“ (мак. *џекна*, *џоџџџикне*) и др.

Закључак. Књига *Македонски ~ њолски: семантичка деривација одабраних џрасловенских корена* М. Марковића и З. Тополињске носи аутономан и изграђен приступ семантичкој деривацији као теоријском

појму и појави у савременој лингвистици. Заснован на етимолошким и историјским методолошким поступцима, он прати развој полазног семантичког и концептуалног садржаја прасловенског корена и интеграцију тог садржаја у деривациони систем македонског и пољског језика. Преглед обраде семантичке деривације у новијој словенској лингвистици показује да тај приступ има упориште у посматрању ове појаве као везе синхронијских и дијахронијских процеса, које је присутно код О. Трубацова, А. Зализњак и других (Драгићевић 2018, 173–174). С друге стране, у односу на досадашња проучавања семантичке деривације М. Марковић и З. Тополињска уносе бројне новине у њену анализу. Међу овим новинама је нарочито значајно увођење појма семантичке мотивације, који сугерише да постоје регуларности при формирању деривационих гнезда пореклом од корена који припадају истом појмовном значењу. Увођење семантичке мотивације у анализу семантичке деривације омогућује да се семантичка деривација посматра системски, кроз однос чинилаца семантичке регуларности и чинилаца нелинеарних утицаја на настанак и развој лексичког система.

Уверени смо да ће пријем књиге М. Марковића и З. Тополињске у словенској лингвистичкој јавности изазвати позитивну реакцију, у виду нових теоријских питања и проблема. Надамо се да ће нека од ових питања бити везана за израду специјалног лингвистичког речника семантичке деривације, који ова студија антиципира својом теоријском осном и структуром анализе.

Цитирана литература

- ДРАГИЋЕВИЋ, Рајна. „Семантичка деривација“. *Српски језик XXIII* (2018): стр. 169–179.
- [DRAGIĆEVIĆ, Rajna. „Semantička derivacija“. *Srpski jezik XXIII* (2018): str. 169–179]
- ТОПОЛИЊСКА, Зузана. „Полски-македонски: термална обработка на храна“. *Језик као запис културе у етнолошкој и лингвистичкој анализи на релација Србија – Македонија*, Београд: Српска академија наука и уметности, 2018: стр. 15–25.
- [TOPOLINJSKA, Zuzana. „Polski-makedonski: termalna obrabotka na hrana“. *Jezik kao zapis kulture u etnološkoj i lingvističkoj analizi na relacija Srbija – Makedonija*, Beograd: Srpska akademija nauka i umetnosti, 2018: str. 15–25]
- ТОПОЛИЊСКА, Зузана. „Deruwacja sematyczna“. У: Рајна Драгићевић (ур.). *Пушевима речи, зборник радова у часој Даринки Горјан Премк*. Београд: Филолошки факултет, 2017: стр. 341–344.

[TOPOLINJSKA, Zuzana. „Derywacja sematyczna“. U: Rajna Dragičević (ur.). *Putevima reči, zbornik radova u čast Darinki Gortan Premk*. Beograd: Filološki fakultet, 2017: str. 341–344]

*Ненад Б. Ивановић**
Институт за српски језик САНУ**
Београд

* nenad.ivanovic@isj.sanu.ac.rs

** Прилог је настао у оквиру пројекта *Лингвистичка исцртаживања савременог српског језика и израда Речника српскохрватског књижевног и народног језика* (бр. 178009), који у целини финансира Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије.